

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoE/9/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124211672
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:4124211672.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, v právnej veci oprávneného: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, XXX XX E. – C. A., zastúpený JUDr. Pavlom Gráčíkom, advokátom so sídlom Farská 40, 949 01 Nitra, proti povinnej: A. A. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, XXX XX E. – F., zastúpenej JUDr. Ivanou Zmekovou, PhD., advokátkou so sídlom Zámocká 18, 811 01 Bratislava, o návrhu na výkon rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa: G. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, Štefánikova tr. 88, 949 01 Nitra, na odvolanie povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 10.06.2025, č.k. 24Em/5/2024-631, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku II. p o t v r d z u j e.

II. Návrh povinnej na odklad výkonu rozhodnutia – rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 24P/269/2022-273 zo dňa 12.05.2023, právoplatný dňa 29.05.2023, v časti styku otca s maloletým dieťaťom formou videohovorov z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zo dňa 10.06.2025 č.k. 24Em/5/2024-631 vo výroku I. zamietol návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia – rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 24P/269/2022-273 zo dňa 12.05.2023, právoplatný a vykonateľný dňa 29.05.2023, v časti realizácie osobného styku otca s maloletým. Výrokom II. nariadil výkon rozhodnutia – rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 24P/269/2022-273 zo dňa 12.05.2023, právoplatný a vykonateľný dňa 29.05.2023 v časti styku formou videohovorov.

2. Vec právne posúdil podľa § 376 ods. 1, § 377, § 378 ods. 1, § 379 ods. 1, 2 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj len CMP). Konštatoval, že účelom výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých detí je nútene vykonať rozhodnutie, ak povinná osoba nespĺní dobrovoľne to, čo jej ukladá vykonateľný exekučný titul. Rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 24P/269/2022-273 zo dňa 12.05.2023 súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej má oprávnený upravený styk s maloletým G. dvomi spôsobmi, a to formou osobného styku a formou videohovorov tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý páry týždeň v kalendárnom roku v stredu a v sobotu od 17.00 hod. do 17.30 hod. formou videohovoru; a každý páry týždeň v kalendárnom roku v nedeľu od 14.00 hod. do 16.00 hod. v priestoroch kliniky ORBIS, na ulici Štefánikova tr. 72/46A, Nitra v miestnosti na to určenej a v prítomnosti tretej osoby poverenej matkou. Rodičia sa dohodli, že treťou osobou poverenou matkou ktorá bude prítomná pri styku otca s maloletým nesmú byť rodičia matky a sestra matky. Prítomnosť inej tretej osoby (okrem osoby poverenej matkou) pri realizácii styku je možná len s vopred udeleným súhlasom oboch rodičov maloletého s tým, že ak zo závažných dôvodov nebude možné realizovať styk otca s maloletým sú rodičia povinní si navzájom túto skutočnosť, najneskôr do 24 hodín od vzniku prekážky, oznámiť. Vzhľadom na zistené skutočnosti dospel k záveru, že aktuálne nie

je možné realizovať osobný styk oprávneného (ďalej aj „otec“) s maloletým v zmysle exekučného titulu, ktorý sa má realizovať v priestoroch kliniky ORBIS, na ulici Štefánikova tr. 72/46A, Nitra. Vzal do úvahy, že z Oznámenia spoločnosti JESSENIUS diagnostické centrum a.s., Nitra zo dňa 28.05.2025 vyplývalo, že predstavenstvo spoločnosti na zasadnutí dňa 20.01.2025 rozhodlo, že s účinnosťou od 20.01.2025 nebude ďalej umožňovať prístup oprávneného do priestorov kliniky Orbis za účelom realizácie jeho osobných stretnutí s maloletým dieťaťom a nebude ďalej poskytovať oprávnenému miestnosť na to určenú. Poukázal na to, že exekučný titul musí byť spôsobilý na výkon rozhodnutia, čo znamená, že musí byť formálne aj materiálne vykonateľný. V tomto prípade nastala situácia, keď exekučný titul v časti úpravy osobného styku oprávneného s maloletým dieťaťom nie je vykonateľný, pričom ide o dôvody formálnej nevykonateľnosti exekučného titulu, nakoľko styk oprávneného s maloletým nie je ďalej možné realizovať v priestoroch, ktoré sú na to určené v exekučnom titule. Je zrejmé, že po nadobudnutí vykonateľnosti exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili, že exekučný titul v časti úpravy osobného styku oprávneného s maloletým dieťaťom nie je formálne vykonateľný. Dodal, že spoločnosť prevádzkujúca dané priestory odvolala svoj súhlas s poskytovaním svojich priestorov na účely realizovania styku oprávneného s maloletým až po tom, čo oprávnený nebol spokojný s priestormi a priebehom jeho styku s maloletým v týchto priestoroch, na čo sa opakovane sťažoval. K návrhu oprávneného na realizovanie styku s maloletým dieťaťom na inom mieste uviedol, že účelom vykonávacieho konania je nútene vykonať vykonateľné súdne rozhodnutie a nie hľadať iné možnosti a alternatívy uskutočňovania styku oprávneného s maloletým dieťaťom. Z uvedených dôvodov návrh na výkon rozhodnutia v časti realizácie osobného styku oprávneného s maloletým zamietol.

3. V časti návrhu na výkon rozhodnutia, ktorým súd upravil styk oprávneného s maloletým formou videohovorov dospel k záveru o dôvodnosti návrhu. Mal preukázané, že styk otca s maloletým týmto spôsobom spočiatku prebiehal bez výrazných problémov, maloletý sedel v detskej stoličke, avšak s pribúdajúcim vekom už neobsedí vymedzený čas 30 minút na jednom mieste. Konštatoval, že spočiatku sa povinná matka snažila maloletého počas trvania videohovoru zaujať hračkami, prípadne jedlom a takýmto spôsobom udržať jeho pozornosť pri videohovore čo najdlhšie, avšak v súčasnosti u nej snaha o zabezpečenie styku otca s maloletým týmto spôsobom úplne absentuje. Matka pripraví mobilný telefón na videohovor tým, že obrazovku nastaví na posteľ, prijme videohovor od povinného, avšak maloletý sa na mieste, ktoré obrazovka zaznamenáva vôbec neukazuje a je zrejmé, že sa v týchto priestoroch ani nenachádza, pričom mobilný telefón je počas videohovoru staticky pripnutý na jednom mieste. Uzavrel, že matka maloletého na túto formu styku s otcom náležite nepripravuje, nemotivuje ho ku kontaktu s ním, nenabáda ho k tomu, aby sa otcovi ukázal na zábere, prípadne sama iniciatívne nepremiestni záber mobilného telefónu na miesto, kde sa maloletý aktuálne nachádza. Považoval za pochopiteľné, že matka má záujem na ochrane jej súkromia a súkromia jej rodiny, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, avšak realizovanie videohovorov nie je obmedzené na jedno konkrétne miesto (ako v prípade osobného styku) a matka má možnosť prijať videohovor a zabezpečiť styk otca o s maloletým takouto formou prakticky kdekoľvek, napr. aj mimo priestorov obydľia, na detskom ihrisku, v prírode, v detskom kútiku a podobne. V krajnom prípade, ak aj takýto spôsob kontaktu spôsobuje matke nepríjemný stav, je možné, aby styk zabezpečila aj iná osoba prostredníctvom jej mobilného telefónu. Uviedol, že je pochopiteľné, že nie je možné pri dieťaťi vo veku maloletého zabezpečiť, aby 30 minút komunikoval s otcom prostredníctvom videohovoru, ale zo strany matky je potrebné, aby mu takáto možnosť bola ponúknutá, aby ho pripravila na situáciu, že s ním ide komunikovať jeho otec a zamerala pozornosť dieťaťa na uvedený úkon. Dospel k záveru, že takéto konanie matky zo žiadnych predložených dôkazov nezaznamenal. K argumentom matky o neschopnosti otca zaujať maloletého počas videohovorov uviedol, že je zrejmé, že aj otec by mal vyvinúť väčšiu snahu a empatiu (v prípade, ak sa maloletý na videohovor pripraví) a veku primerane bude neustále maloletého oslovovať, aby zaujal jeho pozornosť, hoci spočiatku maloletý nebude reagovať. Konštatoval, že z videohovorov realizovaných v minulosti v prítomnosti maloletého je možné pozorovať, že otec nie vždy v plnej miere využíval svoje rodičovské zručnosti, čo však môže byť dôsledkom toho, že otec nie je od útleho detstva maloletého prirodzenou súčasťou jeho života a preto aj jeho komunikácia s maloletým nie je úplne prirodzená. Na rozvíjaní a prispôbovaní komunikácie veku dieťaťa musí otec v naznačenom smere zapracovať. Vzhľadom na zistené skutočnosti uzavrel, že povinná nevyužila všetky možnosti a spôsoby prípravy maloletého na videohovor s otcom v zmysle právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, preto návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia v časti styku formou videohovorov vyhovel.

4. Proti výroku II uznesenia súdu prvej inštancie podala prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne odvolanie povinná v zákonom stanovenej lehote navrhujúc napadnuté uznesenie zrušiť ako vecne a

právne nesprávne a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Alternatívne navrhla odklad výkonu súdneho rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým formou videohovoru do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 24P/99/2024 a trestného stíhania vedeného na OR PZ Nitra pod ČVS:ORP-369/1VYS-NR-2023. Namietala, že závery súdu prvej inštancie nezohľadňujú ňou uvádzané skutočnosti k realizácii videohovorov, nereflektujú na ňou predložené dôkazy, s ktorými sa súd dostatočne nevysporiadal. Napadnuté rozhodnutie obsahuje len stručné dôvody vo vzťahu k nerealizácii styku, bez reflexie skutkového stavu veci a vykonaných dôkazov. Poukázala na vyhlášku MS SR č. 207/2016 Z.z., podľa ktorej je súd povinný (naďalej) skúmať, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu, pričom v konaní opakovane zdôrazňovala a preukazovala, že nemožnosť a nerealizácia styku s maloletým formou videohovorov je spôsobená správaním a prístupom oprávneného a nie porušovaním povinností z jej strany. Realizácia styku otca s maloletým bola od začiatku problematická, snažila sa vytvárať podmienky, aby styk mohol prebehnúť, maloletému podávala hračky, občerstvenie, pustila mu rozprávku na počítači, aj keď nebol na detskej stoličke, čo je zrejme z videonahrávok, ktoré priložila k podaniu zo dňa 27.02.2025. Otec sa maloletému počas styku nevenoval, nesnažil sa zaujať jeho pozornosť, spoliehal sa na ňu, len sa pozeral a občas niečo povedal. Situácia sa zhoršila od novembra 2023, keď maloletý odmietal sedieť na detskej stoličke, odmietal stojan na mobil, opakovane ho trhal, utekal, keď ho uvidel, hneval sa a plakal pri príprave, nechcel s otcom telefonovať, skrýval sa, odmietal sa vrátiť, bol rozrušený, plakal. Otec po celý čas určeného styku vydržal pri telefóne bez snahy zaujať maloletého a bez ohľadu na jeho prežívanie. Veľakrát otec telefonoval z neznámeho prostredia, z tmy, počas cesty autom a opakovane si pri telefonáte s maloletým písal na počítači alebo si niečo čítal. Nie je schopná zabezpečiť prítomnosť maloletého na kamere, pretože dieťa to odmieta. Maloletý má v súvislosti s telefonátmi negatívne zážitky, kedy otec nebol schopný pristupovať k nemu empaticky, vnímať jeho potreby, rozrušenie a plač. Otec síce požaduje videohovory, avšak počas nich maloletému nevenuje pozornosť. Problém s realizáciou styku na diaľku spočíva v správaní a prístupe otca, ktorý sa snaží preniesť zodpovednosť na ňu a tak zakryť jeho vlastný nedostatok angažovanosti a aktívnej starostlivosti o budovanie vzťahu so synom a nevyužívanie rodičovských zručností. Nerozumie záveru súdu, že komunikácia otca s maloletým nie je prirodzená, pretože otec nebol od útleho detstva maloletého jeho prirodzenou súčasťou, ktoré úvahy nezodpovedajú objektívnemu stavu, keď otec žil určitý čas so synom v domácnosti, mohol spoznať jeho záujmy a naučiť sa prirodzene zaujať jeho pozornosť. Otec ako rodič zodpovedá za to, aby sa pri komunikácii s maloletým prispôbil jeho veku a potrebám, pričom nie je schopný zvoliť ani vhodné prostredie a formu komunikácie, čo nemožno ospravedlňovať. Ak maloletý pri hovore odchádza od kamery, skrýva sa a plače, nejde o dôsledok jej spolupráce, ale o prejav nedostatočnej rodičovskej zručnosti otca. Od otca sa očakáva, že bude v hovore aktívne reagovať, maloletého pochváli a povzbudí, priblíži sa k nemu. Tvrdenie, že otec nie je prirodzenou súčasťou života maloletého zakrýva autentický záujem otca a jeho empatickú angažovanosť, ktoré sú pre úspešný kontakt nevyhnutné. Otec svojim prístupom bráni tomu, aby sa styk stal prirodzenou súčasťou života dieťaťa. V danom prípade dochádza k zámene príčiny a následku, pretože ak by otec k videohovorom pristupoval citlivo a empaticky, maloletý by reagoval pozitívne. Otec vníma realizáciu videohovorov ako povinnosť, ktorú si musí splniť a tým je jeho záujem naplnený; je pre neho dôležité naplňovať hlavne vlastné potreby. Realizáciu styku jej chce otec spôsobovať stres a zaťažovať proces liečby, jeho cieľom nie je tráviť čas s maloletým, mať spoločné záujmy a budovať zázemie, ale nestratiť kontrolu a moc nad jej osobou a traumatizovať ju. Namiesto snahy a pokusu porozumieť príčinám diskomfortu maloletého a práce na zlepšenie kvality styku, otec ju obviňuje z bránenia v kontakte. Otec nevníma styk ako príležitosť na budovanie zdravého vzťahu s maloletým, ktorý prístup je v rozpore so základnými princípmi rodičovskej zodpovednosti a rešpektovaním potrieb a prežívania dieťaťa, nie je schopný prehodnotiť správanie a prístup k maloletému a k nej a neuvedomuje si, že nátlakom a presadzovaním svojho, si pozornosť a lásku maloletého nezíska. Poukázala na záver znaleckého posudku č. 6/2024 obsahujúci popis osobnostnej štruktúry otca, ktorý podľa znalca nie je schopný pristúpiť k zmene, k sebareflexii, bez získania kritického nadhľadu a realizácia styku otca s maloletým je vysoko riziková. Je zrejme, že otec zlyháva svojím prístupom k danej situácii (osočovanie, dehonestovanie a obviňovanie matky a neschopnosť vnímať potreby dieťaťa). Zo záverov znaleckých posudkov vyplýva, že otec nie je schopný zmeniť správanie, prejavíť empatiu a porozumenie, nechápe jej obavy o bezpečnosť maloletého a nemá snahu o nápravu. Za týchto okolností považuje realizáciu styku za ohrozenie zdravého vývinu maloletého. Znaleckými posudkami bola preukázaná osobnosť otca, z ktorej vyplývajú vážne riziká, násilné správanie k jej osobe, ktoré jej spôsobilo vážne následky na zdraví, pričom otec svoje správanie a následky bagatelizuje, ignoruje a pokračuje v sekundárnej viktimizácii jej osoby bez akejkoľvek sebareflexie. Poukázala na to, že vynucovanie kontaktu s dieťaťom, aj keď kontakt nemá takmer žiadnu vnútornú kvalitu, je jednou z foriem tzv. postseparačného násillia.

Treba vziať do úvahy aj závery odborníkov publikované ohľadom narcistických čŕt a tendencií (citované v jej podaní zo dňa 27. 02. 2025). Namietala, že súd sa s týmito skutočnosťami nevysporiadal a prehliadol ich. Vo vyjadrení zo dňa 04.06.2025 poukázala na to, že po pojednávaní dňa 20. a 28.05.2025 sa mal uskutočniť videohovor otca s maloletým. Snažila sa, aby hovor prebehol, maloletý však pri ňom pri nezotrval, otec sa mu nevenoval a nesnažil sa ho zaujať. Ak sa otec domnieva, že naplnenie jeho rodičovského práva na kontakt spočíva v tom, že maloletého chvíľu uvidí, dala do pozornosti, že hovory by mali byť o nadviazaní kontaktu s dieťaťom, aby z nich niečo mal aj maloletý, nielen otec. Ani pokus o videohovor dňa 28.05.2025 nebol úspešný, preto na základe odporúčania súdu z pojednávania dňa 20.05.2025, otcovi poslala dňa 31.05.2025 krátke video maloletého, čo súd nevzal do úvahy a nevysporiadal sa s tým. Maloletý naďalej odmietal videohovory, preto otcovi poslala dve krátke videá dňa 17.06.2025, 25.06.2025 a dňa 02.07.2025, ktoré vyhotovuje v čase, keď je maloletý pokojný, uvoľnený, nie vždy sa jej podarí ho na kamere udržať. Namietala, že neobstoja závery súdu, že maloletého náležite na styk nepripravuje, nemotivuje, nenabáda ho, aby sa ukázal na kamere, prípadne že nepremiestni záber na maloletého. Vždy sa snažila maloletého na styk riadne pripraviť, ale prístup a správanie otca pri stykoch nemôže ovplyvniť. Videohovor dňa 28.05.2025 prebehol, avšak trval pár minút a prístup otca bol nezmenený. Aktuálne poslala otcovi videá maloletého, ktorý styk odmieta. Mala za to, že súd pristúpil k nariadeniu výkonu rozhodnutia v časti styku videohovormi formalisticky, bez zohľadnenia skutočného stavu veci. Súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že nemôže byť prítomná pri videohovoroch (posudok A. H., správa psychologičky I.), pričom otec svojím správaním a neustálym osočovaním vyblokoval jej rodičov. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal ani s tvrdením, že má obavu o zdravý psychický a fyzický vývoj maloletého s poukazom na nebezpečenstvo, ktorému ho otec vystavil už ako novorodenca a vyšetrenie otca vykonané psychologičkou v trestnom konaní nebolo v tomto smere zatiaľ postačujúce na posúdenie rodičovských kompetencií otca a prípadných škodlivých vplyvov jeho osobnosti. Súd sa nevysporiadal so slovnými a písomnými útokmi zo strany otca, kedy aj s jeho rodičmi jej prisudzujú vlastnosti, ktoré nemá, robia z nej psychiatrického pacienta, ktoré konanie prekračuje všetky prípustné hranice. Mala za to, že pre nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia neboli splnené podmienky, keďže nemožnosť realizácie styku nespočíva v jej osobe. Uviedla, že na pojednávaní dňa 10.06.2025 navrhla výsluch znalkyne PhDr. Eleny Fortis, PhD., ktorá vypracovala znalecký posudok (č. 95/2022 a č. 56/2024 a č. 96/2022, ktorý je súčasťou spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 24P/269/2022) znaleckou organizáciou Experti forenznej psychológie, s.r.o., aby bližšie ozrejmla závery znaleckého posudku a svoje zistenia aj vo vzťahu k rizikám realizácie styku otca s maloletým, z hľadiska zabezpečenia jeho zdravého vývinu, fyzickej a psychickej bezpečnosti, s ohľadom na prístup a správanie otca k nej. Súd tento návrh zamietol, avšak v odôvodnení rozhodnutia k uvedenému nezaujal žiadne stanovisko. Vykonanie tohto dôkazu bolo relevantné aj v predmetnom konaní, najmä vzhľadom na ňou navrhovaný odklad výkonu rozhodnutia, ktorým sa súd nezaoberal. Namietala procesný postup súdu, ktorý dokazovanie v danej veci formálnym spôsobom v súlade so zákonom neukončil, to je dokazovanie nevyhlásil za skončené. Namietala, že súd z vykonaného dokazovania vyvodil nedostatočné, nesprávne závery, ktoré sú v rozpore so skutočným stavom veci, bez náležitého vysporiadania sa so všetkými uvádzanými skutočnosťami a predloženými dôkazmi. Napadnuté rozhodnutie považovala za vecne a právne nesprávne a v rozpore s najlepším záujmom maloletého. Namietala, že rozhodnutie trpí procesnými vadami, je v rozpore so zákonom, je nedostatočne odôvodnené a arbitrárne. Súd prvej inštancie sa v konaní, ale najmä v konečnom rozhodnutí, formálne zamerával výlučne na to, či sa styk realizuje v celom rozsahu podľa právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia a bez ďalšieho, t.j. bez zohľadnenia ostatných podstatných skutočností, najmä správania a prístupu oprávneného, ktorý je za súčasný stav zodpovedný. Uvedenému zodpovedá aj odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý postup a rozhodnutie nepovažovala za správne a v súlade so zákonom. Mala za to, že na nariadenie výkonu rozhodnutia nie sú splnené zákonné podmienky a navrhla návrh zamietnuť. V podaní zo dňa 04.06.2025 (aj na pojednávaní dňa 10.06.2025) s prihladením na nemožnosť realizácie stykov navrhovala, aby súd vyhlásil výkon rozhodnutia za neprípustný podľa § 390 písm. c) CMP, nakoľko existuje iný dôvod, pre ktorý rozhodnutie nemožno vykonať a konanie o výkon rozhodnutia zastavil. Súd sa s jej návrhom nevysporiadal, ani ho v odôvodnení uznesenia nespomína, čo spôsobuje nesprávnosť a nedostatočnosť rozhodnutia. V prípade, ak odvolací súd odvolanie zamietne, navrhla, aby rozhodol o odklade výkonu rozhodnutia o styku formou videohovorov. Považovala za potrebné vykonať náležité dokazovanie a zistiť objektívne dôvody, pre ktoré nie je realizácia právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia možná a súladná s najlepším záujmom maloletého. V zhode s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave (bod 23. odôvodnenia uznesenia č.k. 13CoP/54/2025-194 zo dňa 22.04.2025) zdôraznila, že v prípade preukázania, že v čase výkonu rozhodnutia existujú dôvodné a vážne okolnosti, pre ktoré by bezprostredný výkon rozhodnutia mal na dieťa negatívny vplyv, zákon

umožňuje výkon rozhodnutia na nevyhnutnú dobu odložiť; o čo sa jedná aj v danej veci. Zotrvala na tom, že nie je daný žiadny dôvod na nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia o úprave styku oprávneného s maloletým formou videohovoru, nakoľko nebolo preukázané, že sa exekučnému titulu nepodrobuje, v danom prípade nejde o svojvoľné neumožňovanie, resp. bránenie v styku, a neplnenie si povinnosti z jej strany, ktorá skutočnosť nebola v konaní preukázaná. Zdôraznila, že účelom odkladu výkonu rozhodnutia je ochrana najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa s poukazom na uznesenie Okresného súdu Prievidza zo dňa 22.06.2020 sp. zn. 16Em/1/2020. Aj vzhľadom na tieto skutočnosti a prežívanie maloletého podala návrh na zmenu rozhodnutia o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému.

5. Oprávnený a kolízny opatrovník sa k odvolaniu povinnej nevyjadřili.

6. Krajský súd v Trnave po zistení, že odvolanie bolo podané včas a oprávneným subjektom (§ 362 ods.1, § 359 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj len CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2, § 357 CSP v spojení s § 377 ods. 2 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu podľa § 65 CMP s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a toto rozhodnutie bez nariadenia pojednávania § 385 CSP a contrario, a dospel k záveru, že odvolanie povinnej nie je dôvodné.

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 370 ods. 1 CMP podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

9. Podľa § 373 CMP na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

10. Podľa § 376 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

11. Podľa § 376 ods. 2 CMP súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu.

12. Podľa § 377 ods. 2 CMP proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

13. Podľa § 377 ods. 3 CMP odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom napadnutého rozhodnutia, s obsahom odvolania povinnej odvolací súd konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý nariadil výkon rozhodnutia na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 24P/269/2022-273 zo dňa 12.05.2023, právoplatný dňa 29.05.2023.

16. Zákonná konštrukcia výkonu rozhodnutia na nariadenie výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých upravená Civilným mimosporovým poriadkom nedáva vykonávaciemu súdu možnosť pred nariadením výkonu rozhodnutia preskúmať jeho obsah, správnosť a prieskumná činnosť súdu sa v zmysle § 376 od. 1 CMP obmedzuje len na zistenie, či je exekučný titul vykonateľný a či povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu vykonateľný exekučný titul ukladá. Podľa § 377 ods. 3 CMP odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti (napr. splnenie povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu, zmena alebo zrušenie exekučného titulu, prípadne smrť účastníka). Vymedzenie len týchto odvolacích dôvodov vyjadruje rešpekt a autoritatívnu silu už vydaného súdneho rozhodnutia. Odvolacie dôvody sa budú týkať len takých skutočností, ktoré by znamenali nemožnosť realizovať výkon rozhodnutia. Nepôjde o dôvody, ktoré sa týkajú merita veci rozhodnutej v základnom konaní.

17. Nevyhnutnou úlohou súdu prvej inštancie pri posudzovaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP) je pred rozhodnutím zistiť, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu. S účinnosťou od 01.11.2023 došlo k zmene ust. § 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 z.z., v rámci ktorej bolo vypustené zisťovanie existencie ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu. Napriek uvedenej zmene právnej úpravy je vo veciach výkonu maloletých detí pred vydaním rozhodnutia potrebné dôsledne skúmať i to, či nariadenie výkonu rozhodnutia bude v súlade s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Najlepší záujem dieťaťa je potrebné vnímať ako pojem komplexný a jeho obsah by mal byť adaptabilný, s reflexiou na konkrétne a individuálne okolnosti a osobnosť dieťaťa, ako aj ďalšie faktory, ktoré ho bezprostredne ovplyvňujú. V tomto ohľade platí, že súdne konanie má byť vedené a prijaté opatrenia majú byť účinné vždy v najlepšom záujme maloletého dieťaťa (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa).

18. Z právnej úpravy vo veciach starostlivosti súdu o maloletých vyplýva, že jednou z najdôležitejších požiadaviek je, aby bolo rešpektované právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obom rodičom. Rodič zabezpečujúci osobnú starostlivosť o maloleté dieťa má prvotnú zodpovednosť za prípravu dieťaťa na stretávanie s druhým rodičom a nemôže túto zodpovednosť preniesť na dieťa. Úloha oboch rodičov je v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľná a záujmom dieťaťa je, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa. Starostlivosť a výchova o maloleté dieťa predpokladá zabezpečenie materiálnych, aj nemateriálnych podmienok, ktoré umožňujú rozvíjanie jeho osobnosti. V procese socializácie maloletého dieťaťa je v zásade nutná účasť oboch rodičov a nie je dôvod na to, aby rodič v ktorého priamej starostlivosti maloleté dieťa nie je, sa s dieťaťom nestretával. Záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v jeho živote nezastupiteľné postavenie (Nález Ústavného súdu Českej republiky sa pozn. II.ÚS 554/04). Základným právom každého maloletého dieťaťa je právo na pravidelný kontakt s obidvoma rodičmi. Záujem maloletého dieťaťa treba skúmať z objektívneho hľadiska a je nesporné, že v takomto prípade v záujme maloletého dieťaťa je, aby sa vytváral pozitívny vzťah maloletého k obom rodičom a to nevyhnutne vyžaduje pravidelný styk (Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/207/2018 zo dňa 29.10.2019).

19. Po preskúmaní obsahu spisu dospel odvolací súd k záveru o správnosti napadnutého rozhodnutia vo výroku II, ktorým súd prvej inštancie nariadil výkon rozhodnutia na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 24P/269/2022-273 zo dňa 12.05.2023, právoplatný dňa 29.05.2023 o úprave styku otca s maloletým formou videohovorov. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že na súde prvej inštancie prebieha konanie vedené pod sp. zn. 24P/99/2024 o zmenu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, ktoré doposiaľ nebolo právoplatne skončené, ktorú skutočnosť nenamietala žiadna zo strán ani v priebehu odvolacieho konania. Je teda zrejme, že exekučný titul nebol zrušený. Odvolací súd konštatuje, že žiaden z odvolacích dôvodov uvádzaných povinnou v podanom odvolaní nezodpovedá dikcii ust. § 377 ods. 3 CMP. Povinná v odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali niektorému z odvolacích dôvodov v zmysle citovaného ustanovenia, t.j. skutočnosti týkajúce sa nevykonateľnosti exekučného titulu alebo existencie okolností, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili zánik uloženej povinnosti. Doposiaľ nedošlo k zmene alebo k zrušeniu exekučného titulu a zo spisu nevyplýva existencia skutočností odôvodňujúcich daný postup súdu. Ust. § 377 ods. 3 CMP predstavuje špeciálnu právnu úpravu vo vzťahu k právnej úprave obsiahnutej v § 62 CMP a § 365 CSP, čím nahrádza všeobecnú úpravu o odvolaní v Civilnom mimosporovom poriadku a Civilnom sporovom poriadku.

20. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na ktoré poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Konštatuje, že matka v odvolaní neuviedla žiadne dôvody, ktoré by zakladali zmenu napadnutého výroku II rozhodnutia súdu prvej inštancie. V konaní bolo jednoznačne preukázané a potvrdené výpoveďami oboch rodičov, že styk otca s maloletým dieťaťom formou videohovorov s výnimkou styku pred ostatným pojednávaním konaným na súde prvej inštancie, sa nerealizuje. Daná skutočnosť, nepochybne vyplýva aj z vyjadrení matky, ktorá argumentuje nevdňou maloletého a jeho odmietaním videohovory realizovať, poukazuje na nevhodný prístup a správanie otca a na skutočnosť, že vykonateľný exekučný titul jej neukladá povinnosť maloletého na styk formou videohovorov pripraviť. V prvom rade odvolací súd zdôrazňuje,

že povinnosť matky zabezpečiť styk otca s maloletým súdom určeným rozhodnutím priamo vyplýva z výroku rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 24P/269/2022-273 zo dňa 12.05.2023, právoplatný dňa 29.05.2023, ktorým navyše súd schválil dohodu rodičov o styku. Matka ako preferenčný rodič je povinná plniť v zmysle exekučného titulu, to znamená zabezpečiť prítomnosť maloletého v určené dni pri videohovoroch. Odvolací súd nespochybňuje, že pri dieťati vo veku troch rokov je veľmi náročné udržať jeho pozornosť pred obrazovkou technických prostriedkov, avšak za splnenie povinnosti nemožno považovať len zapnutie a nastavenie kamery v miestnosti na jedno miesto, keď nie je absolútne zrejmé, či sa vôbec maloletý v tejto miestnosti nachádza. Skutočnosť, že maloletý sa počas určených termínov videohovorov nezdržiava pred obrazovkou monitora ani na krátko potvrdzuje nerealizáciu kontaktu formou videohovorov. Ak matka namieta neempatický prístup otca k maloletému, ktorý sa nevie synovi prihovoriť a zaujať ho, daná okolnosť nie je dôvodom pre zmenu výroku II napadnutého rozhodnutia. Rovnako tak okolnosti z minulosti, kedy styk prostredníctvom videohovorov prebiehal za súčinnosti matky nemajú vplyv na správnosť napadnutého uznesenia. Pokiaľ matka poukazuje na znalecké posudky, ktoré doložila do spisu, odvolací súd na jej námietky neprihliadal, pretože uvedené posudky môžu byť predmetom dokazovania v konaní vo veci samej o zmenu úpravy práv a povinností k maloletému. V tomto konaní, pre potreby rozhodovania o nariadení výkonu rozhodnutia, však nie sú podstatné. Matka ďalej poukazuje na sťažené podmienky pre ňu pri realizácii styku s odkazom na jej zdravotný stav (duševný), správanie otca k nej a na závery znalkyne PhDr. Eleny Fortis, PhD. v Znaleckom posudku č. 56/2024, na dané námietky odvolací súd neprihliadal, pretože v zmysle exekučného titulu je matka povinná v určenom čase zabezpečiť prenos obrazu a zvuku smerujúci ku kontaktu otca s maloletým na akomkoľvek mieste, pričom dané rozhodnutie neintervenuje matku k osobnej účasti pri styku otca s maloletým. V súvislosti so znaleckými posudkami, na ktoré matka poukazuje, odvolací súd udáva, že tieto posúdi a vyhodnotí súd prvej inštancie v konaní vo veci samej. K tomuto treba uviesť, že v rámci konania o výkon rozhodnutia nemožno znalecké posudky vziať do úvahy, navyše ak sú vypracované na žiadosť matky a jej právnej zástupkyne. Rovnako nie je dôvodná námietka, že súd prvej inštancie nevyhodnotil snahu matky realizovať videohovor maloletého s otcom pred ostatným pojednávaním konaným na súde prvej inštancie, nakoľko išlo o ojedinelý kontakt, keď z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie nepochybne vyplýva, že určené termíny videohovorov exekučným titulom sa dlhodobo nerealizujú. Argumenty matky, že maloletý odmieta styk s otcom odvolací súd nezohľadnil, nakoľko uvedená okolnosť nespĺňa podmienky ust. § 377 ods. 3 CMP. V nadväznosti na námietku matky o potrebe prihliadať na najlepší záujem maloletého dieťaťa, ktoré nie je možné nútiť ku styku s otcom, ak tento odmieta, odvolací súd zdôrazňuje, že vo veciach starostlivosti o maloleté dieťa súd posudzuje každú vec individuálne s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, pričom konanie o výkon rozhodnutia má svoje špecifiká. Nespochybňuje, že záujem maloletého dieťaťa je potrebné zohľadniť v každom konaní, ktoré sa ho týka, avšak poukazuje na to, že záujmom dieťaťa je udržiavať kontakt s oboma rodičmi, ktorí sú zodpovední za jeho zdravý psychický a fyzický vývin, pričom dieťa má právo na starostlivosť a výchovu zo strany oboch rodičov a právo kontaktu s nerezidenčným rodičom. V prípade, ak si rodič neplní svoju povinnosť, ktorá mu vyplýva z právoplatného rozhodnutia súdu, súd postupuje podľa § 378 ods. 1 CMP. K argumentom povinnej, že výkon rozhodnutia môže spôsobiť negatívne prejavy u maloletého dieťaťa, vzhľadom na odmietanie hovorov s otcom, treba uviesť, že postup súdu prvej inštancie pri výkone rozhodnutia je upravený ust. § 379 a nasl. CMP, keď súd má možnosť pred nariadením výkonu rozhodnutia alebo po jeho nariadení využiť všetky zákonné primerané opatrenia tak, aby sa výkon realizoval vo vzťahu k maloletému dieťaťu čo najvhodnejším spôsobom a aby súd konal v súlade so záujmom maloletého dieťaťa a v súlade so zákonom. Všetky ďalšie námietky a výhrady matky, ktoré prezentuje ako dôvody pre nemožnosť realizovať styk otca s maloletým môžu byť predmetom dokazovania v konaní vo veci samej. Súd prvej inštancie správne rozhodol, keď po oboznámení sa s listinnými dôkazmi a výpoveďami účastníkov na pojednávaní, výrokom II napadnutého uznesenia nariadil výkon rozhodnutia.

21. Odvolací súd sa ďalej zaoberal procesnými námietkami matky, ktorá namietala porušenie práva účastníka konania na spravodlivý proces dôvodiac nedostatočným odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní uznesenia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že z jeho obsahu jednoznačne vyplývajú dôvody rozhodnutia súdu s poukazom na body 16 a 17 odôvodnenia. Napadnuté uznesenie spĺňa podmienky ust. § 236 CSP a § 220 ods. 2 CSP, keď sa súd prvej inštancie v odôvodnení výslovne zaoberal podstatnými a relevantnými okolnosťami vzťahujúcimi sa k predmetu konania a z rozhodnutia vyplývajú logické úvahy súdu, na základe ktorých nariadil výkon rozhodnutia. Neobstoí ani námietka povinnej, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutočný stav, pretože z obsahu spisu je zrejmé, že dokazovanie bolo vykonané vo vzťahu k predmetu konania v dostatočnom

rozsahu. Pokiaľ matka namietala nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý na poslednom pojednávaní konanom dňa 10.06.2025 uznesením nevyhlásil dokazovanie za skončené, odvolací súd poukazuje na to, že v danom prípade ide o konanie o výkon rozhodnutia, ktoré konanie sa nekončí nariadením výkonu rozhodnutia, ale po jeho nariadení sa vo výkone pokračuje. Procesný postup súdu, ktorý nevyhlásil dokazovanie za skončené nie je takou vadou konania, ktorá by mala za následok postup podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP. K námietke matky, že súd nerozhodol o jej alternatívnom návrhu na zastavenie konania a vyhlásenie výkonu rozhodnutia za neprípustný, odvolací súd poukazuje na ust. § 390 ods. 1 CMP, z ktorého vyplýva, že o takomto návrhu súd môže rozhodnúť až po nariadení výkonu rozhodnutia. V súvislosti s námietkou, že súd prvej inštancie sa nezaoberal s návrhom matky na výsluch znalkyne PhDr. Mgr. Eleny Fortis, PhD. odvolací súd poukazuje na zápisnicu z pojednávania konaného dňa 10.06.2025, z ktorej jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie vyhlásil uznesenie, ktorým zamietol návrh prednesený právnu zástupkyňou matky na doplnenie dokazovania výsluchom znalkyne PhDr. Eleny Fortis, PhD.. Súčasne konštatuje, že zo zvukovej nahrávky z uvedeného pojednávania, ktorá je uložená v elektronickom súdnom spise je zrejmé, že súd prvej inštancie po vyhlásení uznesenia, ktorým zamietol návrh na výsluch navrhovanej svedkyne, dané rozhodnutie na pojednávaní riadne odôvodnil. Skutočnosť, že zamietnutie návrhu na doplnenie dokazovania neodôvodnil súd prvej inštancie v písomnom vyhotovení napadnutého rozhodnutia, nie je takou vadou konania, ktorá by zakladala dôvod pre jeho zrušenie, pretože procesné práva účastníkov konania neboli porušené, vzhľadom na odôvodnenie postupu súdu na samotnom pojednávaní. Z uvedených dôvodov odvolací súd námietky matky o porušení jej práva na spravodlivý proces vyhodnotil ako nedôvodné.

22. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a na znenie citovaných zákonných ustanovení dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto aplikujúc ust. § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie potvrdil.

23. Podľa § 389 ods. 1 CMP súd môže odložiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu, ak je život, zdravie alebo priaznivý vývoj maloletého výkonom rozhodnutia vážne ohrozený.

24. Podľa § 389 ods. 2 CMP na návrh súd môže odložiť výkon cudzieho rozhodnutia, ak bolo v štáte, v ktorom bolo vydané, napadnuté opravným prostriedkom, až do rozhodnutia o opravnom prostriedku.

25. Podľa § 389 ods. 3 CMP súd odloží výkon rozhodnutia aj vtedy, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

26. Citovaným zákonným ustanovením sú upravené situácie, keď je namieste vo výkone rozhodnutia nepokračovať a výkon rozhodnutia odložiť. Účelom odkladu je ochrana najlepšieho záujmu dieťaťa, ako aj rešpektovanie vykonateľnosti rozhodnutí podľa osobitných predpisov. Podľa § 389 ods. 1 CMP je dôvodom na tento postup to, že záujem dieťaťa je v rozpore s výkonom rozhodnutia, pričom zákonodarca konkrétne uvádza, ktoré situácie môžu byť predpokladom odkladu výkonu rozhodnutia, a to ak je život, zdravie alebo priaznivý vývoj maloletého výkonom rozhodnutia vážne ohrozený. Odsek 2 upravuje ďalší predpoklad odkladu výkonu rozhodnutia, ktorý sa týka cudzích rozhodnutí a situácií, ak v štáte, v ktorom bolo vydané, podal účastník opravný prostriedok. Odsek 3 upravuje obligatórny odklad exekúcie aj bez návrhu, ak to vyplýva z osobitných predpisov, ktorým sa rozumie predovšetkým Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje Nariadenie (ES) č. 1347/2000. Treba uviesť, že sledovanie najlepšieho záujmu dieťaťa nemusí súd riešiť nevyhnutne len odkladom výkonu rozhodnutia. Do úvahy prichádza aj nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom súd účastníkom konania (najmä oprávnenému a povinnému, príp. aj maloletému dieťaťu) uloží povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu, psychologickému poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu (§ 3 vyhlášky). Vykonávacie konanie však bude stále prebiehať, avšak v režime neodkladného opatrenia, ktorého cieľom je vytvoriť podmienky na dobrovoľné plnenie rozhodnutia.

27. Odvolací súd zaoberajúc sa návrhom matky na odklad výkonu rozhodnutia podaným v odvolacom konaní konštatuje, že odklad výkonu rozhodnutia prichádza do úvahy len za splnenia podmienok ust. § 389 ods. 1 CMP. Po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že v danom prípade neboli zistené dôvody, pre ktoré by sa nemohol realizovať výkon rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 24P/269/2022-273 zo dňa 12.05.2023, právoplatný dňa 29.05.2023, v časti styku otca s maloletým dieťaťom formou videohovorov. V konaní neboli žiadnym spôsobom zistené a ani

preukázané okolnosti, že by výkonom rozhodnutia bol život, zdravie alebo priaznivý vývoj maloletého vážne ohrozený. Odvolací súd nespochybňuje, že vzhľadom na vek dieťaťa sú podmienky výkonu tohto rozhodnutia sťažené a realizácia kontaktu videohovormi si vyžaduje snahu zo strany oboch rodičov, avšak daná okolnosť nie je dôvodom pre odklad výkonu rozhodnutia. Ani argument matky, že maloletý po v minulosti realizovaných videohovoroch s otcom, tieto odmieta, nie je dôvodom pre vyhovie jej návrhu. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na zákonné postupy súdu v prípade nariadenia výkonu rozhodnutia upravené v ust. § 383 a nasl. CMP, v zmysle ktorých súd pri výkone rozhodnutia zvolí postup zohľadňujúci najlepší záujem maloletého dieťaťa. Matka nepreukázala také ohrozenie života, zdravia alebo priaznivého vývoja maloletého, ktoré by si vyžadovalo odklad výkonu rozhodnutia. Ťnou predložené argumenty a znalecké posudky, na ktoré poukazuje, môžu byť predmetom konania, dokazovania a posúdenia vo veci samej v konaní o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, ktoré matka iniciovala. V tomto konaní nemožno vziať do úvahy ani závery znaleckých posudkov, ktoré sú jednak neaktuálne (vypracované v roku 2023) a tiež neobjektívne (napr. znalecký posudok č. 6/2024 vypracovaný MUDr. Svetozárom Drobom na základe zadania matky a jej právnej zástupkyne bez vyšetrenia dieťaťa).

28. Na základe uvedených dôvodov odvolací súd návrh matky na odklad výkonu rozhodnutia ako nedôvodný zamietol.

29. Zároveň dodáva, že z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, z hľadiska zachovania práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia nie je povinný dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka. Nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, (napr. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.09.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.09.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.06.2009, sp. zn. 5M Cdo 8/2008.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v konečnom rozhodnutí.

31. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť v podpísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).